

Anonimizált változat

Fordítás

C-720/20 – 1

C-720/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. december 24.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgericht Cottbus (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. december 14.

Felperes:

a törvényes képviselője útján eljáró RO

Alperes:

Bundesrepublik Deutschland

[omissis]

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS

VÉGZÉS

[omissis]

A

[törvényes] képviselője útján eljáró RO,

felperes,

[omissis]

és

a Bundesrepublik Deutschland,[omissis]

alperes

között menedékjog tárgyában

folyamatban lévő ügyben az ötödik tanács

2020. december 14-én

[omissis]

a következő határozatot hozta:

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

A bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé: **[eredeti 2. o.]**

1. A másodlagos migráció megakadályozásával kapcsolatos uniós jogi célra, valamint a család egységének a 604/2013/EU rendeletben kifejezésre jutó általános elvére tekintettel kell-e alkalmazni analógia útján e rendelet 20. cikkének (3) bekezdését abban az esetben, ha a kiskorú gyermek és szülei ugyanabban a tagállamban nyújtanak be nemzetközi védelem iránti kérelmet, a szülők azonban már nemzetközi védelemben részesülnek egy másik tagállamban, míg a gyermek abban a tagállamban született, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtotta?
2. A kérdésre adandó igenlő válasz esetén mellőzni kell-e a kiskorú gyermek menedékjog iránti kérelmének vizsgálatát a 604/2013/EU rendelet alapján, és el kell-e fogadni a rendelet 26. cikke szerinti átadásra vonatkozó határozatot, tekintettel arra, hogy adott esetben az a tagállam felelős a kiskorú gyermek által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, amelyben a szülei nemzetközi védelemben részesülnek?
3. Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén akkor is alkalmazható-e analógia útján a 604/2013/EU rendelet 20. cikkének (3) bekezdése, ha e rendelkezés a második mondatában szükségtelennek nyilvánítja a szülőknek a tagállamok területére történő érkezése után született gyermek átvételével kapcsolatos saját eljárás lefolytatását, jóllehet ebben az esetben fennáll annak a veszélye, hogy a fogadó tagállamnak nincs tudomása a kiskorú gyermek esetleges befogadására vonatkozó helyzetről, illetve, hogy e tagállam a közigazgatási gyakorlata szerint megtagadja a 604/2013/EU rendelet 20. cikke (3) bekezdésének analógia útján történő alkalmazását, és ezáltal fennáll annak a veszélye, hogy a kiskorú gyermek „vándorló menekültté” válik? [omissis]

4. A második és harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén akkor is hozható-e analógia útján a 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, elfogadhatatlanságra vonatkozó határozat a valamely tagállamban nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó kiskorú gyermekkel szemben, ha nem maga a gyermek, hanem a szülei részesülnek nemzetközi védelemben egy másik tagállamban? **[eredeti 3. o.]**

Indokolás

A felperes 2015. december 21-én született Németországban. A felperes az Oroszországi Föderáció állampolgára. A felperes szülei és őt – részben – kiskorú testvére is az Oroszországi Föderáció állampolgára. A szülők és az őt testvér Lengyelországban menekült jogállással rendelkeznek. E jogállást Lengyelországban 2012. március 19-én ismerték el. 2012 decemberében a szülők elhagyták Lengyelországot, és Németországba utaztak. Ott menedékjog iránti kérelmet nyújtottak be. A Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal, Németország) Lengyelországhoz intézett, átvételre vonatkozó kérését a lengyel hatóságok elutasították, és a már elismert menekült jogállásra hivatkoztak. A felperes szüleinek és testvéreinek Németországban benyújtott menedékjog iránti kérelméről még nem született végleges határozat. 2016-ban a felperes menedékjog iránti kérelmet nyújtott be Németországban. A felperes átvételével kapcsolatos eljárásra a 604/2013/EU rendeletnek megfelelően nem került sor. 2019. március 20-i határozatával a szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal a felperes menedékjog iránti kérelmét mint elfogadhatatlant elutasította. Indokolásként lényegében arra hivatkozott, hogy a 604/2013 rendeletnek megfelelően és különösen e rendelet 9., 10. cikkére és 20. cikkének (3) bekezdésére tekintettel egy másik tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért.

A felperes [omissis] e határozattal szemben keresetet nyújtott be az eljáró bírósághoz.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első három kérdés azért releváns, mert az ezekre adandó választól függ, hogy a 6[0]4/2013/EU rendelet 3. cikke (2) bekezdésének első albekezdése vagy 21. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése, illetve 23. cikkének (3) bekezdése alapján Németország felelős-e a felperes nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért, vagy a kérelmet Németországban nem kell megvizsgálni, és a rendelet 26. cikke szerinti, átadásra vonatkozó határozatot kell hozni. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés azért releváns, mert a kérdésre adandó igenlő válasz esetén a szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal jelen ügyben vitatott határozata a nemzeti eljárásjog alapján a 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, elfogadhatatlanságra vonatkozó határozatként is értelmezhető. **[eredeti 4. o.]**

[omissis]